

พระราชบัญญัติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2)

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตยทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 14 กันยายน พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

28 กันยายน 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 51

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติจุลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช 2486

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ จุลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติ จุลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช 2486 และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“มาตรา 8 ให้มหาวิทยาลัยนี้หยุ่ในความควบคุมดูแล ของสภามหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วย

(1) กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ อธิการบดี รองอธิการบดี คณะบดี และหัวหน้า แผนกอิสระ

ตอนที่ 51 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 28 กันยายน 2486

(2) กัมการที่เลือกตั้งขึ้นจากบัณฑิตาสาตราจารย์หรืออาจารย์ ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนกวิชาของคณะต่างๆ คณะละหนึ่งหรือสองคน แล้วแต่สภามหาวิทย ลัยจะวินิจฉัย

(3) กัมการผู้ซึ่งคุณวุฒิซึ่งจะได้ซึ่งพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นเป็นจำนวนไม่เกินกว่า สองในสามของจำนวนกัมการประเภท 1 และ 2"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี